להצטער בשבת היית נודר אי אמר לאו מתירין אותו:

הונם שחיני נהנה לכלכם הותר חחד

מהן הותרו כולן. למר במשנה ולמר

במעמיד כדאי' בפ' ד' נדרי' (לעיל כו.):

שחיני נהנה לוה ולוה. חוקי לה

התם כגון שתלאן זה בזה ומש"ה

הותר הראשון הותרו כולן שכולן היו תלויין בראשון: הותר האחרון

האחרון מותר וכולן אסורין.

שהרחשונים חינם תלויין בו: שחני

נהנה לוה קרבן ולוה קרבן לריכין

פסח לכל אחד. דכל חד וחד הוי

נדר באפי נפשיה: גבו' מאן סנא.

דמדקתני לזה קרבן ולזה קרבן לריכין פתח לכל אחד ואחד אלמא

דלעולם לא הוי פרטא אלא כי מדכר

קרבן אכל חד וחד הא לאו הכי

לא שנא אמר לזה ולזה בוי"ו או לזה

לזה בלא וי"ו כללא הוי ומאן תנא

אמר רבא ר"ש היא דאמר בפרק

שבועת הפקדון (שבועות לו:) גבי היו

ה׳ תובעים אותו ואמר לא לך לא

לך דלעולם אינו חייב על כל אחד

ואחד עד שיאמר שבועה על כל

אחד ואחד הא לאו הכי בין בוי"ו

בין בלח וי"ו כללח הוי: ולעבין

הלכה קיימא לן כרבי שמעון דסתם לן תנא הכא כוותיה ובפרק האיש

מקדש (קדושין מו.) נמי סתם לן כוותיה

במתני׳ בהתקדשי לי בתמרה זו

התקדשי לי בזו ואף על גב דבפרק

הפקדון גבי שבועה לא לך איכא

סתמא דלא כותיה °ומה לי חד

סתמא ומה לי תרי סתמי אפ"ה

כיון דשקלי וטרו אמוראי אליבא

דר"ש בסוגיא דקדושין נקטינן כוותיה

וכן פסקו ר"ח והרמב"ן ז"ל:

בותבר' קונס יין שחני טועס שהיין

רע למעיים הותר במיושן. בלח פתח

כלל וכן נמי הותר בכופרי בלא

פתח כיון דלא נתכוון מעולם למיושן

ולכופרי וכבר כתבתי זה בפרק ד'

נדרים (לעיל כו:) בס"ד: גמ' וחיפוק

ני דחין רע. ל"ל למימר שהמיושן

יפה למעיים אפי׳ לא יהא יפה כיון

דלא הוי רע הותר במיושן שהרי

הוא תלה נדרו שהיין רע למעיים:

ועוד יפה קתני. חדא דאין רע

ובהכי שרי ואין לריך לומר כשהוא יפה: מתני פוסחין לחדם בכבוד

עלמו. המדיר את אשתו עד שיגרשנה

פותחין לו בכבוד עלמו ובכבוד בניו

עין משפט

נר מצוה

א מיי' פ"ו מהלי שבועות הלי יא ממג לאוין רמא טוש"ע י"ד

סימן רטו סעיף ב וסי׳ רכט סעיף א: יב ב מיי׳ פ״ח מהל׳

מימן רכט סעיף א:

יג ג מיי׳ שם פ״ד הלכה

:וע״ם

ד ד מיי׳ שם פ״ח הל״ז"

:סימן רלב סעיף ט

מו ה מיי׳ פ״ו מהלכות

סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד

סימן רכח סעיף ט: בוד ר מיי' פ"ח מהל' נדרים הלכה ג סמג

שם טוש"ע י"ד סי' רלב

מוסף רש"י

פותחין בימים טובים ובשבתות. שאס נדר שלא יאכל כל ימות השנה,

פותחין לו חרטה כך, כלום נדרת על דעת להתענות

בשבתות וימים טובים, אם

למר לאו הותר (לעיל בה:). בראשונה היו אומרים. כ"ד של ראשונים

אותן הימים, שנתות וי"ט (שם). הותר כולו. וכולן מותרין (שם).

קונם יין שאני טועם. כהקדש יהא עלי יין שאני

טועס (ברכות נא.). והלא

הכופרי. גלל של אותו

הכופרי. בלל של חותו מקוס (לעיל בו:). הותר בכופרי. שלח נדר חלח מחותו שהוח רע ללכ ולח נכופרי (שם). והתירו ר"מ בכל הבצלים.

דקסנר נדר שהותר מקלמו הותר כולו (שם). עד שיאמר שבועה לכל

אחד ואחד. גני חמשה

מובעין אומו מן לנו פקדון שיש בידך, ואמר שבועה

שאין לך בידי לא לך ולא לך, אינו חייב אלא אחת, עד שיאמר שבועה לכל אחד

ואסל (קדווויו חד.) לאמכ

שבועה לא לך, שבועה לא לך, דחייב על כל אחד ואחד

קלכן (לקמן פז:).

פי' הרא"ש (המשך)

חייב על כל אחד קרבן עד שיאמר שבועה לכל אחד

מיתות שבועה לכל תחו ואחד אבל רבגן קאמרי אם אמר שבועה לא לך ולא

לך הוי פרטא וחייב על כל אחד ואחד והוא הדין הכא אם אמר לא לזה ולא

שבועות הלכה יא

יא סמג שם טוש״ע שם

נדרים הלכה ו סמג

פ"ח מהלי

טובים וכן כאוי להיות וכ״א טובים וכן כאוי להיות וכ״א בפירוש הרח"ש דהכחז. לפירום האומים היאפון, ב) [במשניה שבמשניות איתא מקלמו הותר כולו וכן איתא לעיל כה:], ג) לעיל ד) [עמ"ש לעיל כו: הגליון דלא גרסינן כל זה במשנה דהכא וכו בהרא"ש ליתא וע' תוי"ט], ה) [ברכות נא. ע"ש] (לעיל כו), ו) לעיל כו:, ז) [לקמן פו:] שבועות לח. קדושין מד. [מו.], ח) [נ"ח רחה באמוז. ע) לעיל סה:, י) [לעיל כו.], כ) [דף לו:],

תורה אור השלם בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל
שְׁאוּל בְּכֶינָה הַמֵּלְבִּשְׁכֶם שָּׁיגִי עם עֶדְנִים הַמַּעְלֶה עֲדִי זָהָב עַל לְבוְּשְׁכֶן: שמואל ב א כד

() ופ"א ה"א],

הגהות הב"ח

 (A) במשנה ננות ישראל
אל שאול: (ב) רש"י ד"ה
ר' שמעון היא דאמר אינו
חייב עד שיאמר: (ג) ר"ה
ועוד יפה קתני והכי נמי גבי אשה הס"ד ותיבת זו נמחק ונ"ב פי' הא דתנן והרי היא נאה הכי קאמר חדא שאינה כעורה ועוד שהיא נאה ואח"כ מ"ה לא מפני כו' ושייך למתניתין: (ד) ד"ה מעשה והדר קא מייתי מעשה דאפילו היכא כל"ל ותיכת

גליון הש"ם בר"ן ד"ה ולענין הלכה כו' ומה לי וכו'. כדחיתה בקדושין דף נד ע"ב:

פירוש הרא"ש לומר שאין מקרעין שמר כתובה. כלומר לעולס מסדרין לב"ח וה"ק ליה לידך ואפי׳ אתה מוכר שער ראשר לחיייריי כין ומפי מתנה מוכר שער ראשך למזונותיך בשביל זה לא תפטור מכתובתה וקמ"ל אע"ג דלענין סדור ילפינן בעל חוב מיכה מיכה מערכין והתם כתיב ואם מך הוא מערכך ודרשי החייהו מערכך שמניחין לו כדי חייו ליפטר מכל חובו במה שידו משנח נוחה ליחו נתן סלע והעשיר אין נותן לו להא מילחא לא ילפי׳ מערכין אלא חייב לפרוע כשחשיג ידו ליתן: מתני' פותחין בשבתות וימים מובים. אם נדר להתענות או שלא לאכול

בשר לזמן אחד ואמרים בשר לזמן אחד ואמרים לו אילו שמת אל לבך שבתות וימים טובים שבתוך הזמן כלום היית נודר ואין זה פותח בכבוד המקום: אותם הימים. שמלא להם פתח להתחרט החכם מתירן ושאר הימים שאין עליהם חרטה נשארין באיפורן: שהגדר שהורער מקצתו הורער בולו. אע"פ שלא מלא פתח על כולו דלא דר משיקרא אלא על דעת שנתקיים כולו נתלא החרת מקצתו הורער בולו. בקצרו הורהר בודרו. חע"ם שנת חנת פסח על כיוני דלת מדר מעיקרה חנת עד דעת שנתקיים כונו נמנה החרת. מקלמו פסח לכולו: קוגם שאיני נהגה לבולבם הותר אחד מהם. ע"י חלטה בהחלת חכם או מעלמו כגון שהיה אציו אחד מהם: לזה ולזה. לעיל בפרק ד" נדרים (דף כו:) מוקי בגון שאחר על הראשון פוןם ואמר על השני ה"ז כראשו והשלישי כשני וכן כולם הותר הראשון הותר כולם כי כולם חלויין בו: לזה קרבן ולזה קרבן. בגמרא מוקי לה כר"ש דאמר גבי שבועת הפקדון אם היו ה" תובעין אותו וכפר ונשבע והודה דאינו

יפרענה כונה דנעונם מסדרין דנהי דעעמה דמסדרין דגות מיכה [מוכרס] מערכין וצערכין מנן מקן סנע והעשיר חינו מוק לו כלוס י"ל דלענין השג יד לא גמרינן מערכין אלא לענין סידור דכחיב בקרא ואם מך הוא מערכך החייהי מערכך והלכך מדינה דציח י"ל דמסדרין אנו מערכין אלא לענין סידור דעמיין לאדם בימיים מובים. במי שגדר שלא לשחוח יין עד שלשים יום אומרים לו אילו היית יודע שיש בימיהם שבחות וימים טובים מי היית נודר: גדר שהוחר מקלמו הוחר כולו: שאיני גהגה לזה ולזה. לעיל פרק ארבעה נדרים (דף כו:) אוקימנא דמלאן זה בזה דאמר קונם שאני נהנה לפלוני לכך הוחר הראשון הוחרו כולן דמלויין בו הוחר האחרון שאין האחרים מלויין בו: שאני גהגה לזה קרצן לכל אחד וא' כל אחד נדר בפני עלמו ולא נמבעל נדר של מבירו גרה הלזה קרצן ולוח קרצן. דכיון דאמר קרצן לכל אחד וא' כל אחד נדר בפני עלמו ולא נמבעל נדר של מבירו

א) ולעיל כה: ושם אימה בתנר' אומן הימים. ימים טובים ושבתות שבהן מותר ושאר ימות בהעני פותחין בימים טובים. שאומרים לו אילו היית יודע שאסור השנה אסור: הותר הראשון הותר לכולן. כדאוקימנא בפ׳

ד׳ נדרים א שתלאן כולן בראשון: אמר שאיני נהנה לוה קרבן ולוה שכל נדר שהוחר מכללו הוחר כולו. ילפינן לה בירושלמים מדכחיב קרבן לריכין פחח לכל אחד ואחד. אע"פ שאתר כל טענותיו ככל היולא מפיו יעשה ובמדבר לן דמשמע דוקא בשכולו קיים: כילד אמר בחוך כדי דיבור: גבו' אמר רבא. מחני' דמשוי חילוק בין היכא דאמר

לומר שאין מקרעין שמר כתובה: מתני' כולכם להיכא דאמר לזה קרבן ולזה מובים בשבתות בראשונה 🕫 פותחין בימים שובים קרבן: ר"ש היא דאמר (ב) עד היו אומרים אותן הימים מותרין ושאר כל שיחמר [שבועה] לכל חחד וחחד. הימים אסורין עד שבא ר"ע ולימד ישהנדר דתנן במסכת שבועותי היו חמשה שהותר ימכללו הותר כולו יכיצד יאמר מובעין אותו וכו׳ ר״ש אומר לעולם קונם שאיני נהנה לכולכם הותר אחד מהן אינו חייב עד שיאמר לכל אחד ואחד הותרו כולן שאיני נהנה לזה ולזה הותר שבועה לא לך ונמצא בכולן לשקר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון אבל אמר שבועה לא לך ולא לך אינו חייב אלא אחת להכי נמי מתני׳ מותר וכולן אסורין יו (הותר האמצעי הימנו היכא דאמר קונם שאיני נהנה ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור) שאני לכולכם והותר באחד הותר בכולן: נהנה לזה קרבן ולזה קרבן צריכין פתח לכל אחד ואחד ® יקונם יין שאני טועם וסיפוק לי דחין רע. אמאי קא מהדר תנא דהיכא דאמרו לו והלא שהיין רע למעיים אמרו לו והלא המיושן המיושן יפה למעיים דלא הוי נדר יפה 'למעיים הותר במיושן ולא במיושן דמשמע דוקא יפה דאי לא הוי לא בלבד הותר אלא בכל היין יקונם בצל שאני טועם שהבצל רע ללב אמרו לו רע ולא יפה לא הותר ותיפוק ליה דלא הוי נדר דאינו רע וה"ל נדר בטעות: ועוד יפה קתני. והכי נמי גבי אשה הלא הכופרי יפה ללב הותר בכופרי ולא וו לא מפני שהיא כעורה ונעשת (ג) בכופרי בלבד הותר אלא בכל הבצלים יפה אח"כ או שחורה ונעשת מעשה היה והתירו ר"מ בכל הבצלים: לבנה אלא נאה ולבנה מעיקרא: גמ' הותר האחרון האחרון מותר וכולן בותני' וייפוה. שקישטוה והלבישוה ונראית יפה: גבו' מעשה לסתור. אסורין מאן תנא אמר רבא ייר"ש היא דאמר עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד: דרישא קתני אם היא נאה מעיקרא (ד) הוי נדר בטעות אבל אם נעשת נאה ע"י קונם יין שאני מועם וכו': ותיפוק ליה דאין קישוט כגון הך דר׳ ישמעאל ה״ל נולד רע אמר ר' אבא ועוד יפה קתני: קונם ואין פותחין בנולד והדר קא מפיק בצל שאני מועם שהבצל וכו': ותיפוק ליה מעשה (הוא) אפי׳ היכא דנעשת נאה דאין רע אמר ר' אבא ועוד יפה קתני: ע"י קישוט פותחין לו: הסורי מיחסרה בתניי הפותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בתניי והכי קתני. רבי ישמעאל אומר בניו אומרים לו אילו היית יודע שלמחר אפי׳ כעורה ונעשת נאה ע״י קישוט אומרין עליך כך היא ווסתו של פלוני אינו נדר ופותחין לו ומעשה נמי וכו':

שן מגרש את נשיו ועל בנותיך יהו אומרין בנות גרושות הן מה ©ראתה אמן של אלו להתגרש ואמר אילו הייתי יודע שכן לא הייתי נודר ה"ז מותר: יסקונם שאני נושא את פלונית כעורה והרי היא נאה שחורה והרי היא לבנה קצרה והרי היא ארוכה מותר בה לא מפני שהיא כעורה ונעשת נאה שחורה ונעשת לבנה קצרה ונעשת ארוכה יאלא שהנדר מעות ומעשה באחד שנדר מבת אחותו הנייה והכניםוה לבית ר' ישמעאל וייפוה אמר לו ר' ישמעאל בני מזו נדרת אמר לו לאו והתירה ר' ישמעאל באותה שעה בכה ר' ישמעאל ואמר בנות ישראל נאות הן אלא שהעניות מנוולתן וכשמת ר' ישמעאל היו בנות ישראל נושאות קינה ואומרות בנות ישראל על ר' ישמעאל בכינה וכן הוא אומר בשאול יבנות ישראל (6) על שאול בכינה: לכל' מעשה לסתור חסורי מחסרא והכי קתני ר' ישמעאל אומר אפילו כעורה ונעשת נאה שחורה ונעשת לבנה קצרה ונעשת ארוכה מעשה באחד שנדר מבת אחותו והכניסוה לבית ר' ישמעאל וייפוה וכו'

תנא ולא חיישי׳ שישקר מתוך הבושה: לא מפני שהיא כעורה ונעשת נאה. דבכי האי גוונא לא שרי לפי שאינו כתולה נדרו בדבר כדפרישית לעיל [סה: ד״ה הנא] ואפילו בפתחא נמי לא שרי דנולד הוא אלא שהנדר טעות ואינו לריך היתר חכם: גב" מעשה לסתור. היאך מביא מעשה לסתור דבריו דמעיקרא קתני דכעורה ונעשת נאה אסור ובתר הכי קתני מעשה שהתירו ר' ישמעאל: חסורי מיחסרא והכי

קסני. אפי׳ כעורה ונעשית נאה דס"ל דפותחין בנולד ועבד נמי עובדא ואפ״ה לא קיי״ל כוותיה אלא כרבנן דלא שרו אלא בנמצאת נאה:

מפני שהם רעים: ומשני חדא ועוד קאמר. חדא מפני שאינם רעים ומהאי טעמא לחודיה מותר בהם עוד מפני שהם רעים: מתני פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו. כגון אם נדר לגרש את אסמו: מה ראתה אמן שהן יפין: מתני' פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו. כגון אם נדר לגרש את אסמו: מה ראתה אמן להתגרש. אם לא שמלא בה ערות דבר וממא שפוגם את בניו ולא חיישיקן שמא שקר כי יהים בוע לומר שאינו מושב בכבוד בניו: אלא שהגדר מעות מעיקרו. שבשעת הנדר היחה לבנה: ומעשה בר' ישמעאל. בגמרא פריך מעשה לסתור: וכן הוא אומר בנות ישראל על [צ"ל אלן שאול בכינה: גמ' מעשה לכתור. וכי דרך המנא להביא מעשה לסתור מה שאמר מעיקרא וקאמר דוקא שהיתה בעור ווישוב: הורודה ר' ישמעאל. דקסבר כיון שיכולין ליפותה לסתור מה שאמר מעיקרא וקאמר דוקא שהיתה בעור מורכ העורכה.

לזה כל אחד הוי נדר בפני היא. כלפרישית במתני' ותיפוק ליה דאינו רע. איין ישן ובלל כופרי קא פריך אמאי הולרך לומר שהיין ישן טוב למעיים ובלל מותר בהם כי לא נדר אלא

... לובור שאין מקרעין בתובה. ומיפטר דלעולם יחחייב כה אף אם אין לו בלתי שער ראשו ונפקא מיניה דאם יששיר יפרטנה כולה דלעולם מסדרין דנהי דטעמא דמסדרין דגמר מיכה [מיכה] מערכין ובערכין חנן סלע והעשיר אינו

ות בנכתל מוקי לה כר"ש דאמר לרין שבועה לכל אחד ואחד דלרבנן דפליגי עליה כי נמי אמר קרבן שאני נהנה אוה ובנמתל מוקי לה כר"ש דאמר לרין שבועה לכל אחד ואחד דלרבנן דפליגי עליה כי נמי אמר קרבן שאני נהנה או או הי כל אחד קרבן בועה לכל או היב עד האחד. אינו חייב על כל אחד ואחד והכי נמי בקרבן לקמן הוי כל מד נדר באפים ורכבן פליגי דכי אמר שבועה לא לך ואלא לך חייב על כל אחד ואחד והכי נמינ בקרבן לקמן הוי כל מד דאין רע, איין שן ואבלל פרין למה לי למימר שהוא וובבדר אשרו. ולא אחרי שימביש ואחר לא הדעת להוא בבדר במי בפבדר עצבו ובבבדר אשרו. ולא אחרי שימביש ואחר לא הדימי להי עד כי עום לאחר לא האו לא היים ממיר דהיא נאה בודריין. בלא שללה דהיו עד פעות לא מפני שבעשיר לבבה. כלותר לא לא היים ממיר דהוי נולד: ובעשה. בגמרא פריך מעשה לסמור: וייפוה. מפרש בגמרא שעשה לה שן זהב והוי נולד: בבה ר' ישמעאל. מתוך רממנות: